

תל אביב

תל אביב - יפו היא עיר במישור החוף, השנייה בגודל אוכלוסייתה בישראל. שוכנת על אדמת כורכר לחוף הים התיכון ובשטחה זורמים נחל הירקון ונחל איילון. היא גובלת ממערב בים התיכון, מדרום בערים בת ים וחולון, ממזרח בערים רמת גן, גבעתיים, בני ברק ופתח תקווה, ומצפון- בערים רמת השרון והרצליה.

תל אביב נוסדה רשמית בשנת 1909 בשם שכונת **"אחוזת בית"**, כשמה של האגודה שייסדה אותה. סוגיית השם נדונה באסיפות הכלליות של האגודה, וההצעות שהועלו בהן היו: יפו החדשה, נווה יפו, אביבה, יפהפייה, עברייה ועוד. לבסוף, ב-21 במאי 1910 נבחרה ברוב קולות הצעתו של מנחם שינקין: **"תל-אביב"**, על פי השם העברי שנתן נחום סוקולוב לספרו של הרצל "אלטנוילנד", שפירושה "ארץ ישנה-חדשה", או בלשונו של שינקין: "תל שבו פורחים ניצני אביב".

תל אביב היא מטרופולין שבו מרכז הכלכלה, התרבות, התקשורת והאמנות של ישראל. בתל אביב שוכנים מרכזי המערכת הבנקאית של ישראל, הבורסה לניירות ערך, שגרירויות ונציגויות בין-לאומיות, מערכות העיתונים הגדולים בישראל, התיאטרון הלאומי, התזמורת הפילהרמונית ומרכזי תרבות ארציים נוספים. בעיר בולטת תופעת היוקמות: כ-64% מהעובדים בתל אביב מתגוררים בפרוורים מחוץ לעיר. נכון לשנת 2016 מונה העיר 438,818 תושבים.

"העיר הלבנה" בתל אביב הינו כינוי רווח לכמה מאזוריה הישנים של העיר שבהם יותר מ-4,000 מבנים המשויכים לסגנון הבין-לאומי באדריכלות. בשנת 2003 הכריז אונסק"ו על העיר הלבנה כעל אתר מורשת עולמית. תל אביב-יפו מוגדרת "עיר עולם בהתהוות" ו"עיר ללא הפסקה" והיא אחת הערים המתוירות בישראל המארחת יותר ממיליון תיירים זרים בשנה.

יפו היא עיר נמל עתיקה בארץ ישראל לחוף הים התיכון. שנים רבות הייתה עיר עצמאית עד שאוחדה בשנת 1949 עם העיר תל אביב והייתה לרובע במטרופולין תל אביב-יפו. עיר הנמל נזכרת בתנ"ך ובמקורות קדומים אחרים ובמשך דורות שימשה שער כניסה ימי לארץ ישראל. בתחילת דרכה היו רוב תושביה ערבים. בשלהי המאה ה-19 הגיעו יהודים רבים להתגורר בעיר ואף הקימו שכונות חדשות מחוץ ליפו הערבית דוגמת שכונת מונטיפיורי, נווה צדק וכרם התימנים.

תל אביב זכתה לכינוי "העיר העברית הראשונה" מאחר שהייתה מיזם חדשני של ציבור מאורגן שכלל את אנשי היישוב הישן והחדש ואת קרן קיימת לישראל. רשויות המנדט הבריטי העניקו לתל אביב מעמד של עיר בינואר 1934.